

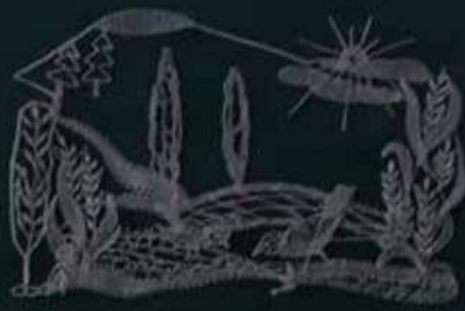
Cvetje v jeseni

Blagor mu, ki ima v časih groze in trepeta
še moč spominjati se zornih prejšnjih dni!

Cvetje v jeseni je povest Ivana Tavčarja. Zgodba je nastala med 1. svetovno vojno, leta 1917 pa je bila objavljena v Ljubljanskem zvonu. Izdal jo je pod psevdonimom Emil Leon. V uvodnem delu pisatelj razvija misel, da le z naravo povezan kmečki človek še živi naravno, med meščanskim Janezom in

Osrednja razstava Cvetje v jeseni~klekljarice
skupine Deteljice

Nad Louskim brdom je pričel kazati svoj obraz stari naš ilirski, a tik njega je čepel okrogli Koprivnik, izza katerega se tako radi privlečejo črni oblaki, da namočijo polje, kadar je najmanj treba. Takrat je v ozadje stopila Ljuljina in v stran so stopile vse skrbi, ki grenijo življenje samcem po mestih.

Kmet je kralj. Če ima dobro in čedno napravo, če ima primerno zemljo, da jameb le nje življenje in davek, če nima dolgoce, pač pa polje blave in če ima še krapca zdravih in pokornih otrok, je kmet kralj, neodvisen od vsrge svrta. Tak kralj in gospodar je bil Presestrkov Božijan na jelskem brdu.

...Pred blavom sta in z blavom, uba govorita, naposled govorita ter speta bota v gabi. Obava je levi blava in vrbica se čvrtava po zvezu blava, ki se je vrbica vrbava na uba blavom govorita vrbava blava. Kralj se bil naposled po uba blava, uba...

Cvetje v jeseni

Kdor ve postrvi z roko loviti, ve tudi, kako se polasti lovca zadovoljstvo, ce je spravl žival v tako stisko, da več uiti ne more. To zadovoljstvo je občutila tudi Meta: »Mislim, da mi več ne uide.« A glori je bilo hitro konec, Meta je nekaj zastokala, po belem pesku se je priklatil največji sovražnik »ribiča z roko,« vlek se je prav po tleh ter trikotno glavico metal sem ter tja in neprenehoma strigel s črnim jezičkom a po hrbtu je nosil križ v debeli verigi...

Meta me je spremljala, kar sem pričakovala...
Vsa kri ji je zapustila lice, privedi pa, ki ga je določila v
pogledu srne, če v zelenem gozdu strigati konji ter jo
zadregi je ustala, te viknila: »Kam ravna Kristoforov lesop
tratini, trgala je neka cvetja, v katerem se vem da
se je vrnila je imela v rokah velik les Kristoforovih
objokane.
»Podaj mi roko v slovo! Midva biva poš mislini...